

Sumba Mission Project

Zendingsproject van Bill & Marlon Sommer

Verslag van onze reis naar het kindertehuis "Pengharapan" op Sumba.

Vrijdag 21 juli

Eindelijk is het dan zover. Met ons gezin (Cor, Aline, Lennart en Jesse Bergshoeff) reizen we naar Indonesië. Het vliegtuig brengt ons ruim 12.000 km verder op de aardbol en we landen op zaterdag op het eiland Bali. We overnachten in een hotel en maandagmorgen vroeg vliegen we van Bali naar Sumba.

Maandag 24 juli

Gelukkig zijn er op dit moment elke dag vluchten naar Sumba. Na een uur vliegen zien we Sumba onder ons verschijnen. De kale heuvels en de wegen van zand. Als we geland zijn staan Bill Sommer en Christina (hoofd kindertehuis) ons op te wachten. Fijn om elkaar te begroeten. De truck is al volgeladen met boodschappen, maar onze koffers kunnen er nog bij. We rijden even langs de haven, waar de vis op de kade ligt te drogen. Straks wordt het op de markt verkocht. Na een uur rijden stoppen we bij het strand. Daar eten we als lunch rijst met kip. Heerlijk! We zoeken nog wat mooie schelpen en dan rijden we weer verder. We kunnen aan de weg zien dat we Tana Mbanas naderen. Het asfalt houdt op en het gehobbel begint.

Na nog een uur rijden komen we op het terrein van het kindertehuis. We komen al mensen tegen die water aan het halen zijn. Iedereen draagt wel een jerrycan op het hoofd. Hoeveel kilometer moeten zij lopen? De kinderen horen ons aankomen en rennen ons tegemoet. Sommige kinderen kennen ons nog van 2,5 jaar geleden. Onze jongens hebben al gauw genoeg speelmaatjes. We bewonderen de enorme aanbouw aan het kindertehuis. De 20 kamers, de keuken en de aula in het midden. En het waterreservoir onder de aula. Het heeft 2 maanden langer geregend dan anders. Nu staat er al water in wat ze kunnen gebruiken in het droge seizoen van april tot november. De werkmannen zijn bezig met de balken van het dak. Deze week kunnen de golfplaten erop. Er komt ook net een vrachtwagen aanrijden geladen met bamboematten. Deze worden voor het plafond van de aula gebruikt.

Vandaag is Bill Sommer jarig. Hij is 69 jaar geworden. De medewerkers van het kindertehuis hebben een feestje voor hem georganiseerd. De burgemeester, de leerkrachten, ouderlingen en de werkmannen zijn uitgenodigd. Er wordt gelijk een soort dankdienst gehouden. De ouderling leest uit de Bijbel en houdt een meditatie. De kinderen geven een versierd huis aan Bill. Op het huis staan al hun namen. Wij hebben een Edammer kaasje voor hem meegenomen. De kaarsjes worden uitgeblazen op de taart. De kokkin, Ibu Hanna, van het kindertehuis heeft voor iedereen gekookt. Voor zo'n 100 mensen een maaltijd van rijst, kip en rundvlees en groenten. Echt een feestmaal! De kinderen worden op bed gelegd en na wat thee met brownies is voor ons ook de eerste dag voorbij.

Dinsdag 25 juli

We worden vroeg wakker van de generator die aangaat en het hele complex van stroom voorziet. Om 6.45 uur gaat Bill met de truck een aantal werkmannen halen die zo'n 4 km verderop wonen. 's Avonds brengt hij ze ook weer terug. Ze beginnen vandaag met het aanbrengen van de golfplaten. De cementmolen draait ook de hele dag door. Er zijn zo'n 30 mannen aan het werk. 's Morgens krijgen ze een ontbijt en tussen de middag een warme maaltijd. En voordat ze om 17.00 uur naar huis gaan kunnen ze nog even lekker douchen.

Omdat gisteren de kinderen laat naar bed gingen, hebben ze vandaag een vrije dag. Ze hoeven niet naar school. We lopen met de kinderen naar de marktplaats. Er is nu geen markt zodat ze lekker kunnen spelen. 's Middag geven wij de cadeaus die we van giften uit Nederland hebben kunnen kopen. De kinderen krijgen ballen, verfdozen, stickerboeken, puzzels, chenilledraad om mee te knutselen. Voor de medewerkers hebben we haarbanden gekocht. Iedereen is er erg blij mee.

woensdag 26 juli

Vandaag gaan we naar wat dorpjes een uur rijden verderop. We komen bij het dorp Mawara. De jongens helpen mee met het uitdelen van vitamines en snoep. Ook krijgen de kinderen een broodje. Zij zijn al terug van school omdat er geen meester was. Er worden medicijnen uitgedeeld aan de zieken. Gelukkig zijn er dit jaar geen sprinkhanen geweest. Voorlopig hebben de mensen nog voldoende te eten. De maïs hangt te drogen hoog in de palmbomen. Maar als je ziet hoe de kinderen het broodje naar binnen schrokken, vraag je je af of iedereen wel genoeg krijgt. We mogen ook nog in een huis van iemand kijken. Trots laten een man zijn haan zien, die binnen rondscharrelt.

We rijden ook nog naar een ander dorp, Waipenjelu. De mensen komen naar ons toe met zieke kinderen. Er is ook een heel gezin ziek van de malaria. Onderweg staan de mensen langs de weg om geholpen te worden. Er is geen enkele arts in dit hele gebied waar zo'n 8 dorpen liggen.

Donderdag 27 juli

Vandaag gebeurde er iets bijzonders. Bill is al lange tijd bezig om toestemming te krijgen van de regering om een eigen school te beginnen. Hij is pas voor de zoveelste keer bij de gouverneur van het eiland geweest. Hij liet daar de schriften zien van de kinderen van het kindertehuis. Ze geven nl. al les in het kindertehuis. Kinderen van 5 jaar beginnen al te schrijven en te lezen. Maar op de school van het dorp ga je pas heen als je 7 of 8 jaar bent. En van de 4 weken is er 3 weken geen leerkracht. De gouverneur zei dat de kinderen van het kindertehuis al ver vooruit liepen op de andere kinderen. Hij begreep dat een eigen school noodzakelijk zou zijn om deze kinderen de kans te geven om goed onderwijs te krijgen. Hij gaf zijn toestemming. Maar nu moesten de burgemeester, het schoolhoofd en het hoofd van het departement van onderwijs nog hun goedkeuring geven. En ineens stonden deze mensen vanmorgen op de stoep bij het huis van Bill en Marion Sommer. Ze wilden de papieren zien, hoe ze de school gingen opzetten enz. Aan de papieren hadden Christina en Prima al hard gewerkt. Ze bekeken de papieren, liepen door het kindertehuis waar de kinderen een lied voor hen zongen. Het hoofd van het departement Onderwijs gaf terplekke zijn toestemming om een eigen school te beginnen. De schoolboeken zullen volgende week worden opgestuurd. God heeft alle hindernissen weggenomen.

Vrijdag 28 juli

Vandaag komt Marion Sommer aan uit Canada. Ze wacht op een knie operatie maar waarschijnlijk wordt ze pas in januari opgeroepen. De truck wordt gewassen, de kakkerlakken gevangen en dan gaan Bill, Cor en Idi naar Waingapu om boodschappen te doen en om Marion op te halen bij het vliegveld. Christina vraagt of ik (Aline) het leuk vind om les te geven aan de kleuters. Dan kan ik gelijk uitproberen of ik iets heb opgestoken van mijn LOI cursus "Bahasa Indonesia". Ze willen ook dat ik wat engelse woordjes aan hen leer. Ik duik de kasten in om knutselspullen te zoeken, en boeken die ik kan gebruiken. Ik zal 11 kinderen krijgen in de leeftijd van 3 tot 5 jaar. In Nederland geef ik les aan kinderen van 10 jaar, dus dat was wel even wennen. Tegen het eind van de middag horen we de truck aankomen. We begroeten Marion, die vermoeid is van de lange reis via Vancouver, Japan, Singapore en Bali. 's Avonds hebben we Hollandse stroopwafels bij de koffie.

Zaterdag 29 juli

Om 7.30 begint de school met ochtendgymnastiek. Op muziek worden er allerlei bewegingen gemaakt. De kinderen staan keurig in rijen opgesteld. Daarna gaan ze in de kring waar een kind een beweging mag voordoen, die dan alle kinderen nadoen. De kinderen zijn verdeeld over 4 klassen. De oudsten van 10 – 13 jaar krijgen les van Prima. Zij komt van Sumatra en heeft ook haar diploma voor lerares. Dan is er een groep van 8-10 jaar die les krijgt van Martina, zij komt ook van Sumatra. Dan volgt een klas van 6-8 jaar die les krijgen van Marga. Zij komt van Sumba. En ik heb dan de jongste kinderen. Ik leer ze de dagen van de week, ook in het engels en we maken een plakwerkje. Dan nog spelen met domino, lotto, puzzels, loco en duplo. Ook is er een half uurtje informatieve video kijken. Om 11.30 uur gaat mijn klasje uit, de oudere kinderen hebben tot 12.30 school. Ook op zaterdag. 's Middags wordt er gevolleybald.

Zondag 30 juli

Vanmorgen gaan we mee naar de zondagsschool. In de kerk iets verderop komen zo'n 130 kinderen bij elkaar om te zingen en te luisteren naar een verhaal uit de Bijbel. Christina en Marga hebben de leiding. Er zijn wat kinderen die een bijbel bij zich hebben en er een stukje uit voorlezen. Na afloop krijgen de kinderen een vitamine pil en een broodje. Dan gaan we om 9:30 naar Tana Pahi om een kerkdienst bij te wonen. Er is een kerkkoor van jongelui die liederen zingen en Bill Sommer spreekt over psalm 74. Een van de ouderlingen vertaalt de preek dan nog in het Sumbanees voor de oudere mensen die bijna geen Indonesisch verstaan. 's Avonds is er catechisatie voor de jongelui. Ook de oudere kinderen van het kindertehuis zijn erbij. Het gaat over de 10 geboden. Daarna is het nog gezellig thee drinken met wat lekkers erbij. Selamat tidur! Welterusten.

De tweede week!

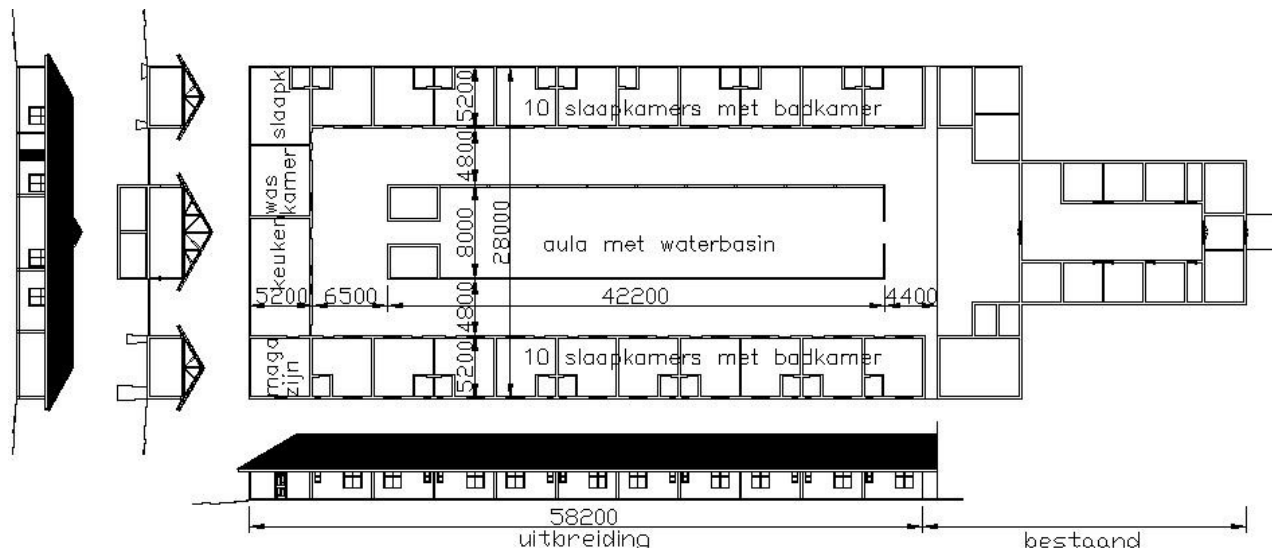
Het is verbazingwekkend hoe snel we zijn opgenomen in het reilen en zeilen van het kindertehuis. Het "leven" gaat gewoon door. We gaan weer naar Waingapu om boodschappen te doen, er wordt les gegeven aan de kinderen, de medewerkers hebben hun taken zoals kleding wassen, schoonmaken, eten koken enz. En de mannen zijn hard aan het werk aan de uitbreiding van het kindertehuis.

De uitbreiding van het kindertehuis

De bouw vordert gestaag. De laatste dakspanten worden geplaatst, en ze zijn begonnen met het aanbrengen van de stalen dakplaten. De eerste kamers zijn ook al gestukadoord. Eerst wordt er een laag aangebracht van zand en cement, daarna wordt het geëgaliseerd met een dun laagje cement en kalk. De wanden worden dan later geleverd. Ook zijn ze bezig met het leidingwerk t.b.v. en montage van het sanitair in de badkamers.

Om een indicatie te geven van de uitbreiding enkele cijfers:

Het waterbassin is 8m breed, 2,75m diep en 42m lang, totale inhoud ca. 750m³. Doordat het langer heeft geregend dan normaal staat hij al voor de helft vol met water. Op de kelder staat de aula. Deze zal worden gebruikt als algemene ruimte om te eten, te spelen, voor bijeenkomsten e.d. Om de aula is een vrije ruimte van 5m. Daarom heen, in een U vorm zijn de 20 kamers, de nieuwe keuken met magazijn, een grote waskamer en een extra slaapkamer voor de medewerkers gebouw. Totale afmeting van het complex zijn 28 x 58m.

Voor het graafwerk van het waterbassin was een graafmachine ingehuurd. Omdat het terrein naar achteren toe ca. 2,5m afliep is er met behulp van de graafmachine en 5 kiepvrachtwagentjes ca. 3000m³ zand/grond/stenen verplaatst om het terrein rondom de uitbreiding op te hogen en te egaliseren. Voor het maken van de beton en specie gebruiken ze 3 stuks mixers met een dieselmotor. De graafmachine, vrachtwagens en de mixers is het enige materieel wat er wordt gebruikt. Er is wel elektrische (hand)gereedschap zoals een (tafel)cirkelzaag, vandiktebank, boor- en schaafmachines. Maar verder gebeurt alles met de hand. Dus als je dan bedenkt en ziet wat voor een complex er is gebouwd met de lokale mensen en middelen die er zijn, kunnen we ons alleen maar verbazen en met respect spreken over hetgeen wat daar is en wordt gepresteerd.

Bezoek

In de weken van 27 november tot 11 december 2006 hoopt Bill Sommer weer in Nederland te zijn. Hij wil u dolgraag komen vertellen over het project. En u kunt hem uitnodigen!! Neem contact op met Aline en Cor Bergshoeff (0182-387894) en zij kunnen het verder met u regelen.

Sponsoring

U kunt naast het project óók een kind sponsoren van het kindertehuis "Pengharapan" (Hoop). Voor € 22,50 per maand geeft u een kind hoop voor een betere toekomst. Stuur een e-mail naar: sumbamiission@filternet.nl of neem contact op met Alexander van de SDOK: 0183-561186

Dit project kunt u financieel ondersteunen door uw gift over te maken op Giro 249300 t.n.v. Stichting De Ondergrondse Kerk te Gorinchem o.v.v. Sumba Mission, projectnr. 8180

correspondentieadres: fam. C. Bergshoeff, Archimedesstraat 15, 2871 XJ Schoonhoven

website: <http://home.filternet.nl/~sumbamiission> en www.sdok.org e-mail: sumbamiission@filternet.nl